

Justitsministeren (Rump): Jeg skal for mit Vedkommende naturligvis ikke indlade mig paa den Del af Lovforslaget, som min højtærede Kollega har berørt, nemlig Muligheden af, at Underhold kan gives paa Kasernes Skibet. Jeg kan vel egentlig gaa ud fra, at efter den højtærede Marineministers Udtalelser vil det ikke kunne lade sig gøre, at arrangere dette paa en tilfredsstillende Maade: paa en Maade, som staar i Forhold til den dermed forbundne Ulejlighed. Jeg betragter imidlertid dette som en Sag mellem de ærede Forslagsstillere og Marineministeren. Hvad jeg har at bemærke berører den øvrige Del af Lovforslaget. Jeg samstemmer fuldstændig med de ærede Forslagsstillere i, at man skal gøre, hvad man kan, for at gøre Opfyldelsen af Værnepligten saa lidt besværlig for de paagældende som muligt, og jeg er villig til, for saa vidt det staar til mig, at gøre, hvad jeg kan, for at mildne de paagældende Folks Stilling. I øvrigt er det jo, efter hvad den højtærede Marineminister sagde, og det forekommer mig, at dette maa forholde sig ganske saaledes, ikke et meget stort Spørgsmaal, det her drejer sig om. Lovforslaget angaar jo kun de befarnede, som skulle opfylde deres almindelige Værnepligt, og som endnu ikke have gjort noget Tøgt, og Bestemmelsen gaar der kun ud paa at stoppe dem, som i Løbet af en Ugestid ere til Stede her i Landet. Efter Justitsministeriets sidste Bekendtgørelse var det dem, der vare til Stede her i Landet i Dagene fra den 23de til den 29de Januar, som skulde aflevere deres Søfartsbøger, for at det derefter kunde blive afgjort, hvorvidt de skulde udskrives. Efter hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Bojesen) har udtalt for mig, vil det i Almindelighed dreje sig om Søfolk, der fare i indenrigsk Fart eller regelmæssig udenrigsk Fart mellem Danmark og Udlandet, altsaa Folk, der jævnlig komme tilbage i de omhandlede Dage. Men for dem gælder det i Virkeligheden ikke, at det er nogen særlig Byrde, der her kommer til at tynde paa dem, da det i Værnepligtsloven er bestemt, at de, indtil de skulle møde til Tjeneste, kunne vedblive at fare i indenrigsk Fart. Dette er ligefrem deres Ret, uanset om de have afleveret deres Søfartsbøger. Der kan altsaa ikke være Tale om nogen Byrde for dem, der fare i denne Fart, tværtimod, de have den Fordel, at de, uanset at de tjene det samme som tidligere, faa 10 Kr. om Maanedes. Hvad dernæst angaar dem, der fare i kortere

udenrigsk Fart, da er Forholdet ganske vist det, at de skulle have Justitsministeriets Samtykke til, at de, uanset at de staa for Indkaldelse, maa vedblive denne Fart. Man har gjort mig opmærksom paa, at der her kan indtræde Ulemper, skønt Justitsministeriet gennemgaaende giver en saadan Tilladelse, idet der, naar Skibet er i en Havn længere borte fra Kjøbenhavn, gaar nogen Tid hen, inden Justitsministeriets Samtykke kan erhverves. Jeg er her for mit Vedkommende villig til at tiltræde en Forandring i Lovbestemmelserne, hvorved man kan naa det samme, uden at Justitsministeriets Samtykke behøves, idet vedkommende blot skal behøve at henvende sig til Mønstringsbestyreren paa Stedet. Derved kan det hele ordnes i Løbet af en Time eller to. Saaledes som jeg opfatter det, behøves der for den aldeles overvejende Del af dem, der farer i indenrigsk Fart eller kortvarig udenrigsk Fart, ikke andet end en Bestemmelse, der kan tjene til at lette dem Forholdene, saaledes at der ikke sker nogen Afbrydelse i den Tjeneste, de have, og for saa vidt der dog maatte blive en Ulempe tilbage derved, at de i længere Tid end fornødent maa være under denne Tvang, er jeg villig til ad administrativ Vej at gøre mit til, at disse Indkaldelser komme saa sent som muligt. De kunne komme ca. 2—3 Uger senere. Forholdet er jo nemlig det, at Justitsministeriets Bekendtgørelse om den forestaaende Udskrivning og Indkaldelsen af Søfartsbøgerne skal udgaa inden 1ste April, og inden 1ste Marts skal det være afgjort, hvem der skal indkaldes. I Aar kom Indkaldelsen den 10de Januar, men der vil næppe være noget i Vejen for at udsætte den til den 26de, 27de eller 28de Januar, idet man ikke behøver mere end 4 Uger, maaske knap det, for at besørge det øvrige. Jeg skal heller ikke have noget at indvende imod, at der træffes en Lovbestemmelse om, at dette maanedlige Beløb af 10 Kr. ikke skal begynde at løbe først fra det Tidspunkt, da det er bestemt, hvem der skal møde, men allerede fra den Dag, da vedkommende indleverer deres Søfartsbøger, og indtil disse atter udleveres. Jeg tror, at derved de væsentligste Ulemper ville falde bort. Det eneste, der er tilbage, er, at enten Folk, der lige ledige, og som ikke ønske at søge Hyre i indenrigsk Fart eller nærmere udenrigsk Fart, men ville paa længere Rejser kunne risikere at blive forhindrede heri, eller at Folk, som ere saa uheldige at komme hjem netop i denne Uge, blive